

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 2CoPr/1/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213209362  
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8213209362.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobcu Y. L., bytom L. XX, J., zastúpeného JUDr. Jánom Dolhým, bytom Vaniškovce 59, proti žalovanému E. M., zastúpeného JUDr. Ivanom Savčákom, advokátom so sídlom v Bardejove, Partizánska 45, o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 05.11.2014 č.k. 1Cpr 2/2013-73 jednohlasne takto

### rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a vyslovil, že o trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V dôvodoch rozhodnutia súd prvého stupňa poukázal na to, že medzi účastníkmi konania vznikol pracovný pomer s tým, že žalovaný doručil žalobcovi okamžité skončenie pracovného pomeru listom z XX.XX.XXXX. Skonštatoval, že žaloba o neplatnosť skončenia pracovného pomeru bola na súde uplatnená včas. Z vykonaného dokazovania podľa súdu prvého stupňa vyplynulo, že dňa XX.XX.XXXX došlo k fyzickému útoku zo strany žalobcu na zamestnanca žalovaného pána F.. Za toto konanie bol žalobca právoplatne odsúdený. Následne sa žalobca dňa XX.XX.XXXX nevhodne správal k manželke poškodeného F., čo potvrdili v konaní vypočutí svedkovia. Toto správanie sa žalobcu bolo prejednané dňa XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX na zasadnutí predstavenstva žalovaného štatutárneho orgánu družstva za prítomnosti väčšiny jeho členov a za prítomnosti členov revízejnej komisie. Pri skutku zo dňa XX.XX.XXXX uplynula dvojmesačná prekluzívna lehota, v ktorej zamestnávateľ mohol ukončiť pracovný pomer so žalobcom. Samozrejme s ohľadom na nevhodnosť a neadekvátnosť tohto správania sa žalobcu na pracovisku súd prihliadol aj na toto porušenie pracovnej disciplíny závažným spôsobom vo vzťahu k následkom, ktoré toto nevhodné agresívne správanie vyvolalo u žalovaného - zástupcov a jeho ďalších spolupracovníkov, a to obavy o svoju bezpečnosť a zdravie. To znamená, že fyzický útok žalobcu na pána F. mohol objektívne vyvolať u ostatných zamestnancov túto obavu, a tým pádom aj nevhodné slovné vyjadrenie sa žalobcu vo vzťahu k pani F. mohlo spôsobiť u ostatných zamestnancov a u pani F. vyššiu mieru ostražitosťi a zvýšiť citlivosť na takéto správanie. Bolo objektívne preukázané, že žalobca sa nevhodne správal ku svojim spolupracovníkom, najmä k manželom F., čo vyústilo do napadnutia pána F. a následne do nevhodného slovného útoku na pani F. vo vzťahu k jej manželovi (v preklade „ešte nie je koniec, že sa mu ústa rozletia“). Svedkovia potvrdili nenáležité správanie sa žalobcu na pracovisku a konflikty s ním pripustili aj iní zamestnanci. Súd prvého stupňa považuje toto správanie sa na pracovisku za úplne nemiestne, neadekvátne a za správanie sa v rozpore s dobrými mravmi, v rozpore s morálkou a všeobecnými zásadami správania sa medzi ľuďmi. Súd nemôže akceptovať takéto konania a pokladá ho za závažné porušenie pracovnej disciplíny. Takéto správanie je neakceptovateľné

na ktoromkoľvek mieste, nielen na pracovisku. Nestotožnil sa tak s námietkami žalobcu, že k skutku č. 2 nedošlo, že nebol prejednaný v rámci dvojmesačnej prekluzívnej lehoty danej § 68 ods. 2 Zákonníka práce a že sa nejedná o závažné porušenie pracovnej disciplíny. Vyhodnotil, že takto dané okamžité skončenie pracovného pomeru z XX.XX.XXXX spĺňa zákonom stanovené náležitosti dané § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce a § 70 Zákonníka práce. Správanie sa žalobcu sa prejednávalo s ostatnými zamestnancami žalovaného. Nebolo zistené, aby u zamestnávateľa žalovaného pôsobil odborový orgán, či zamestnanecký dôverník, u ktorého by bolo možné žiadať o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru so žalobcom. Porušenie pracovnej disciplíny žalobcu bolo dňa XX.XX.XXXX prejednané s členmi revíznej komisie volanej členskou schôdzou a menovaní členovia revíznej komisie boli prítomní aj pri prejednaní skončenia pracovného pomeru so žalobcom na zasadnutí predstavenstva žalovaného dňa XX.XX.XXXX. Súd prvého stupňa preto považoval podmienku predpokladanú § 74 Zákonníka práce za splnenú. So žalobcom ukončil pracovný pomer jeho zamestnávateľ, teda družstvo a nie predstavenstvo družstva. Predstavenstvo je štatutárnym orgánom družstva, keď pri písomných právnych úkonoch sa vyžaduje podpis jeho dvoch členov a táto podmienka splnená bola. Nemožno sa tiež stotožniť s argumentáciou žalobcu, že takýmto spôsobom došlo k jeho potrestaniu za ten istý skutok dvakrát (aj vo vzťahu k ukončenému trestnému konaniu). K skončeniu pracovného pomeru so žalobcom došlo na základe skutku žalobcu - slovného útoku na zamestnankyňu žalovaného, pani F.. Súd prvého stupňa rpeťo žalobu zamietol a zároveň vyslovil, že o trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatného rozhodnutia vo veci podľa § 151 ods. 3 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Má za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a toto rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že sa dňa XX.XX.XXXX nevhodne správal k spoluzamestnankyni pani F., čo podľa súdu potvrdili aj svedkovia. Poukazuje na to, že súd prvého stupňa k takémuto záveru dospel ešte pred vypočutím svedkov, keď na začiatku pojednávania sa ho pýtal, či naďalej chce pracovať tam kde ho nikto nechce. Toto ovplyvnilo jeho zlý psychický stav a aj sústredenie na pojednávaní a jeho výpoveď pred súdom prvého stupňa. Nesúhlasí so záverom prvostupňového súdu v tom zmysle, že by sa dopustil konania, pre ktoré mu bolo dané okamžité skončenie pracovného pomeru. V tejto súvislosti žalobca poukazuje podrobným spôsobom na výpovede svedkov vypočutých v tomto konaní, a to predovšetkým R. F., E. F., Y. V., U. Q., R. Y., R. V. a C. W.. Má za to, že ani jeden svedok nepotvrdil nevhodné správanie sa žalobcu v daný deň s výnimkou samotnej pani F., u ktorej je rozpor v čase kedy sa to malo stať a ani jeden svedok nepotvrdil, že žalobca sa v uvedený deň pracovníkom nebezpečne vyhrážal. Síce vo všeobecnosti svedkovia uviedli, že žalobca bol agresívny voči ostatným zamestnancom, ale na druhej strane každý z nich uviedol, že nie voči jeho osobe. Ani jednou výpoveďou tak nebolo preukázané jeho nevhodné agresívne správanie ako také, ktoré by vytváralo atmosféru strachu na pracovisku a ohrozovalo zdravie a bezpečnosť ostatných pracovníkov po nešťastnom udretí do tváre pána F. dňa XX.XX.XXXX, čo je žalobcovi ľúto v zmysle toho, že sa nechal až tak vyprovokovať. Stále tvrdí, že on pánovi F. ten úraz až v takomto rozsahu nespôsobil, a to, že priznal svoju chybu dal až na radu svojej advokátky, ktorá ho zastupovala v trestnom konaní. Priznanie mu malo zaručiť dohodu o vine a treste a tak vyhnutie sa odsúdeniu na súde, čo sa neudialo a malo pomôcť k mimosúdnej dohode v súvislosti s ukončením tohto sporu. Mal za to, že poškodený pán F. dlhodobo zneužíval svoje postavenie člena predstavenstva, aj keď bol pracovne zaradený tak, ako ostatní zamestnanci. Vo zneužívaní funkcie členstva predstavenstva bol podporovaný aj predsedom žalovaného, a preto aj výpovede svedkov boli takto prezentované. Zdôrazňuje, že pán F. nebol oprávnený vzhľadom na svoje pracovné zaradenie ostatných zamestnancov riadiť a kontrolovať a to ešte formou psychického nátlaku a buzerovania. Súd prvého stupňa nevzal do úvahy, že všetky vo veci vykonané záznamy z prejednania namietaného porušenia pracovnej disciplíny boli vyhotovené akože za jeho prítomnosti (podľa tvrdení žalovaného mal žalobca dokonca odmietnuť ich prevziať a podpísať). Tvrdí, že všetky tieto záznamy boli urobené bez jeho osobnej účasti a bez toho, aby sa k nim mohol vyjadriť. Z toho vyplýva, že je ťažko preukázať, v ktorom čase boli vyhotovené. Mal za to, že súd prvého stupňa všetky navzájom si odporujúce dôkazy vyhodnotil ako jednoznačné preukázanie jeho nevhodného správania sa dňa XX.XX.XXXX. Zdôrazňuje, že toto správanie je podľa jeho názoru výmyslom pána F. a jeho manželky a predsedu žalovaného. Na druhej strane súd nepripustil ako dôkaz svedčiaci o porušovaní článku 1 Zákonníka práce a § 13 Zákonníka práce zo strany žalovaného, keď poukazovali na fyzické napadnutie jeho osoby na pracovisku zamestnancom žalovaného a vtedy sa nevolala polícia, lebo žalobca nebol členom predstavenstva. Je síce pravdou, že tento zamestnanec, ktorý ho v minulosti napadol ukončil pracovný pomer, ale nedohodol, pretože bol v pracovnom pomere len na dobu zastupovania iného

zamestnanca. Žalobca zdôrazňuje, že konania dňa XX.XX.XXXX sa nedopustil, toto nebolo preukázané, nebola dodržaná dvojmesačná prekluzívna lehota na doručenie okamžitého skončenia pracovného pomeru, ale za ten istý skutok bol žalobca potrestaný dvakrát, keď zároveň tvrdí, že okamžité skončenie pracovného pomeru nebolo vopred prerokované so zástupcami zamestnancov. O prerokovanie mal zamestnávateľ požiadať členov revíznej komisie po vypracovaní okamžitého skončenia pracovného pomeru a neprizvať členov revíznej komisie na zasadnutie predstavenstva, na ktorom sa prerokovávalo závažné porušenie pracovnej disciplíny a okamžité skončenie pracovného pomeru so žalobcom. V jeho prípade zamestnávateľ žiadosť o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru zástupcom zamestnancov nezaslal vôbec ani im nepredložil návrh okamžitého skončenia pracovného pomeru, iba ich prizval na rokovanie predstavenstva, na ktorom bolo riešené porušenie pracovnej disciplíny, zároveň aj rozhodnuté o okamžitom skončení pracovného pomeru. Má za to, že tak nebola splnená hmotnoprávna podmienka platnosti právneho úkonu, a to vopred prerokovať okamžité skončenie pracovného pomeru so zástupcami zamestnancom, členmi revíznej komisie. Žalobca taktiež namieta to, že výpisy, na ktoré sa súd prvého stupňa odvoláva neboli podpísané predsedom družstva a dvoma členmi predstavenstva ako to vyžaduje Obchodný zákonník, ale iba predsedom družstva a táto podmienka taktiež nie je splnená. V zmysle týchto dôvodov navrhol žalobca podanému odvolaniu vyhovieť.

Žalovaný navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Má za to, že svedecké výpovede jednoznačne potvrdili dlhoročné nevhodné správanie sa žalobcu na pracovisku, ktoré vyvrcholilo v júli 2013, kedy napadol svojho spoluzamestnanca pána F. a následne jeho vyhrážaním sa pani F.. Žalovaný opakovane zdôrazňuje, že správanie sa žalobcu počas celej doby trvania pracovného pomeru bolo arogantné, agresívne, veľakrát sa stalo, že neuposlúchol pracovný príkaz zo strany nadriadených, vytváral dusnú atmosféru a väčšina pracovníkov žalovaného sa týchto prejavov žalobcu obávala. Žalovaný si uvedomuje, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je výnimočným spôsobom skončenia pracovného pomeru, a preto by sa mal uplatňovať len v ojedinelých prípadoch. Žalovaný sa však k tomuto riešeniu vzhľadom na dlhodobé a permanentne neprístojné správanie žalobcu na pracovisku uchýlil preto, nakoľko ide o takú situáciu, keď by nebolo spravodlivé od zamestnávateľa vyžadovať zamestnávať zamestnanca, ktorý už fyzicky napadol iného zamestnanca a ďalej sa vyhrážal a tým vytváral potenciálnu hrozbu ďalšieho útoku voči zamestnancom, a tým aj pocit strachu na pracovisku. Zdôrazňuje, že pokiaľ išlo o incident, pri ktorom žalobca na pracovisku ublížil na zdraví pánovi F., tento voči žalobcovi ako svojmu zamestnancovi nepodnikol kroky, ktoré by viedli k ukončeniu pracovného pomeru, nakoľko sa vecou nezaoberali orgány činné v trestnom konaní. Toho času je však už žalobca za uvedený skutok právoplatne odsúdený a žalovaný zdôrazňuje aj túto skutočnosť. Je v kompetencii predstavenstva družstva ako verejného orgánu členskej schôdze rozhodovanie o ukončení pracovného pomeru. Žalovaný ďalej uvádza, že pri spísaní záznamov o porušení pracovnej disciplíny zo dňa XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX, ako aj pri rozhodovaní predstavenstva žalovaného boli prítomní aj členovia kontrolnej komisie Y. Q. a R. Y. - orgán, ktorý zvolila členská schôdza ako zástupcov zamestnancov a členov družstva a zároveň pán R. R.- člen predstavenstva a referent pre BOZP. Títo sa s prejednávanou vecou riadne oboznámili a hneď sa k nej aj vyjadrili, resp. prijali rozhodnutie, ktoré viedlo k rozhodnutiu žalovaného, resp. jeho oprávneného orgánu okamžite skončiť pracovný pomer so žalobcom. Písomné rozhodnutie žalovaného, resp. skončenie pracovného pomeru bolo žalobcovi riadne doručené. Po doručení rozhodnutia žalovaného o okamžitom skončení pracovného pomeru si žalobca v ten istý deň prišiel osobne vyžiadať podklady, ktoré je zamestnávateľ povinný vydať zamestnancovi pri skončení pracovného pomeru s tým, že tieto dokumenty mu neboli odovzdané hneď, ale po ich vypracovaní mu toho večera boli vložené do poštovej schránky v mieste trvalého bydliska. O všetkých skutočnostiach bol žalobca včas informovaný a mal možnosť osloviť aj predstavenstvo E. M. ako orgán žalovaného, avšak tak neurobil. Žalovaný tiež zdôrazňuje, že so žalobcom mal záujem uzatvoriť dohodu, avšak zo strany žalobcu bola nedostatočná súčinnosť. Žalovaný dôvody okamžitého skončenia pracovného pomeru pre závažné porušenie pracovnej disciplíny zo strany žalobcu považuje za platné a dostatočne odôvodnené a zároveň aj preukázané. K námietke žalobcu ohľadom udalosti z roku 2010, kedy bol žalobca fyzicky napadnutý iným zamestnancom žalovaného, žalovaný opakovane zdôrazňuje, že v tomto prípade osobne odviedol žalobcu na vyšetrenie do nemocnice s tým, že policajný zbor na prešetrenie nebol privolaný práve na výslovnú žiadosť žalobcu a žalovaný uvádza, že pracovný pomer s týmto iným zamestnancom bol ukončený na základe vzájomnej dohody.

Odvolačný súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle zásad vyjadrených v § 212 ods. 1, 2 O.s.p. spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu prechádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie dôvodné nie je. Je potrebné konštatovať, že súd prvého stupňa vo veci dostatočne zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil, o veci následne správne rozhodol a skutkové zistenia prvostupňového súdu majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Ako vyplynulo z obsahu spisu, žalobca sa stal zamestnancom žalovaného na základe pracovnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX s dohodnutým druhom práce - ošetrovanie a pasenie dojníc a ostatného hovädzieho dobytku s miestom výkonu práce hospodárstvo L. a s nástupom do zamestnania od XX.XX.XXXX.

Žalovaný ukončil pracovný pomer so žalobcom listom zo dňa XX.XX.XXXX podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce s tým, že pracovný pomer sa končí dňom doručenia tohto rozhodnutia, keď je zrejmé, že okamžité skončenie pracovného pomeru bolo žalobcovi doručené dňa XX.XX.XXXX. V okamžitom skončení pracovného pomeru sa poukazuje na výpis z rozhodnutia predstavenstva žalovaného konaného dňa XX.XX.XXXX- uznesenie X/X/XXXX bod 19, podľa ktorého predstavenstvo žalovaného prejednálo záznam o závažnom porušení pracovnej disciplíny žalobcu zo dňa XX.XX.XXXX, keď sa v popoludňajších hodinách na pracovisku nebezpečne vyhrážal p. F., ktorej povedal : „ By sebe patrela svojho miláčka, tomu ešte nie je koniec, žeby še mu ešte pysky nerozleceli.“ Pracovníci živočíšnej výroby R. F., E. F., Y. V. a R. V. poukázali na žalobcovu nenormálne správanie a boja sa o vlastnú bezpečnosť. Predstavenstvo družstva konštatovalo, že správanie sa žalobcu na pracovisku je veľmi agresívne, vytvára atmosféru strachu na pracovisku a ohrozuje zdravie a bezpečnosť ostatných pracovníkov s tým, že za toto závažne porušenie pracovnej disciplíny žalovaný končí pracovný pomer so žalobcom ( § 68 ods.1 písm. b) Zákonníka práce).

Žalobca listom z XX.XX.XXXX oznámil žalovanému, že trvá na ďalšom zamestnávaní, má za to, že výpovedný dôvod nie je pravdivý, keď p. F. s manželkou ho už dlhšiu dobu provokujú. V tomto oznámení žalobca potvrdil, že dňa 20.07.2013 sa ho p. F. snažil vyprovokovať, aby ho udrel, pohádali sa, v ten deň bol menovaný aj na pohotovosti, do práce chodil nasledujúcich deväť dní a žalobca poukazoval na to, že p. F. nespôsobil úraz, p. F. sa nebezpečne nevyhrážal, a preto nemôže byť tento dôvod považovaný za závažne porušenie pracovnej disciplíny, preto považuje okamžité skončenie pracovného pomeru za neplatné.

Podľa § 68 ods. 1 písm. b) zákona č. 311/2001 Z.z. v znení platnom k 20.09.2013 (ďalej len Zákonník práce ) zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer výnimočne a to iba vtedy, ak zamestnanec porušil závažne pracovnú disciplínu.

Podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce zamestnávateľ môže podľa ods. 1 okamžite skončiť pracovný pomer iba v lehote dvoch mesiacoch odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité skončenie dozvedel, najneskôr však do 1 roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol. O začiatku a plynutí lehoty rovnako platia ust. § 63 ods. 4 a 5.

Podľa § 70 Zákonníka práce okamžité skončenie pracovného pomeru musí zamestnávateľ aj zamestnanec urobiť písomne, musia v ňom skutkovo vymedziť jeho dôvod tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom a musia ho v ustanovenej lehote doručiť druhému účastníkovi, inak je neplatné. Uvedený dôvod sa nesmie dodatočne meniť.

Podľa § 74 Zákonníka práce, výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, je zamestnávateľ povinný vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov, inak sú výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru neplatné. Zástupca zamestnancov je povinný prerokovať výpoveď zo strany zamestnávateľa do siedmich pracovných dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľom a okamžité skončenie pracovného pomeru do dvoch pracovných dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľom. Ak v uvedených lehotách nedôjde k prerokovaniu platí, že k prerokovaniu došlo.

Podľa § 11a ods. 2 Zákonníka práce , v družstve , kde je súčasťou členstva aj pracovnoprávny vzťah člena k družstvu, je na účely tohto zákona zástupcom zamestnancov osobitný orgán družstva volený členskou schôdzou.

Okamžité skončenie pracovného pomeru je výnimočným spôsobom rozviazania pracovného pomeru, pričom existenciu tejto výnimočnosti možno vyvodiť z okolností konkrétneho prípadu. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že povinnosť dodržiavať pracovnú disciplínu patrí k základným povinnostiam zamestnanca plynúcim z pracovného pomeru. Jej dodržiavanie spočíva v plnení povinností, ktoré sú stanovené právnymi predpismi, pracovným poriadkom, či inými vnútornými predpismi zamestnávateľa, pracovnou zmluvou alebo pokynom nadriadeného zamestnanca. Ak má byť porušenie pracovnej disciplíny právne postihnutelné ako dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru, musí byť porušenie pracovných povinností zamestnancom zavinené a musí dosahovať intenzitu porušenia povinností závažným spôsobom.

Podľa článku 2 Zákonníka práce, pracovnoprávne vzťahy podľa tohto zákona môžu vznikáť len so súhlasom fyzickej osoby a zamestnávateľa. Zamestnávateľ má právo na slobodný výber zamestnancov v potrebnom počte a štruktúre a určovať podmienky a spôsob uplatnenia tohto práva, ak tento zákon, osobitný predpis alebo medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, neustanovuje inak. Výkon práv a povinností vyplývajúcich z pracovnoprávnych vzťahov musí byť v súlade s dobrými mravmi; nikto nesmie tieto práva a povinnosti zneužívať na škodu druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu alebo spoluzamestnancov.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania aj odvolací súd dospel k presvedčeniu, že žalovaný ako zamestnávateľ opodstatnene ukončil pracovný pomer so žalobcom spôsobom predpokladaným v ust. § 68 ods.1 písm. b) Zákonníka práce. Je totiž zrejme, že XX.XX.XXXX medzi žalobcom a ďalšou zamestnankyňou žalovaného, E. F. došlo k verbálnemu konfliktu, kedy sa žalobca menovanej vyhrážal vo vzťahu k jej manželovi, tiež zamestnancovi žalovaného, ako bolo vyššie spomínané ( v preklade „ešte nie je koniec, že sa mu ústa rozletia“), stalo sa tak v pracovnej dobe a pri plnení pracovných povinností žalobcom a ostatných zamestnancov žalovaného. Je pritom nepochybné, že tomuto incidentu predchádzalo to, že žalobca dňa XX.XX.XXXX opäť v mieste výkonu práce a počas vykonávania pracovných povinností po predchádzajúcej vzájomnej výmene názorov pristúpil k manželovi E. F., R. F., zamestnancovi žalovaného, ktorého fyzicky napadol tak, že ho udrel 1x päťou pravej ruky do oblasti ľavej časti tváre, čím mu takto spôsobil zranenie, a to zlomeninu kíbového výbežku sánky vľavo, bez posunu úlomkov, ktoré si vyžiadalo liečenie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX a práceneschopnosť v trvaní od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX. Takýmto konaním inému úmyselne ublížil na zdraví, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a za toto konanie bol žalobca uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu v Bardejove zo dňa 02.05.2014 č.k. 2T/73/2014-99, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.05.2014.

Vyhrážanie sa zo strany žalobcu svedkyňi E. F. vo vzťahu k osobe jej manžela, ktorého predtým fyzicky napadol, potvrdila vo svojej výpovedi svedkyňa Y. V. ( č.l. 61,62). Svedkyňa Y. V. spolu s ďalšími v konaní vypočutými svedkami ( U. Q., R. V., C. W. ) tiež potvrdili pretrvávajúce konfliktné správanie sa žalobcu nielen vo vzťahu k R. F., ale aj k ostatným zamestnancom s tým, že po incidente žalobcu voči E. F. zamestnanci žalovaného R. F., Y. V. a R. V. oznámili žalovanému ako zamestnávateľovi toto správanie sa žalobcu na pracovisku s vyjadrením obavy o ich bezpečnosť ( záznam o porušení pracovnej disciplíny z XX.XX.XXXX č.l.19 ). S ohľadom na túto dôkaznú situáciu, keď je zrejme, že došlo k vyhrážkam zo strany žalobcu k ďalšej zamestnankyni súd prvého stupňa správne vyhodnotil konanie a správanie sa žalobcu na pracovisku za neadekvátne, v rozpore s dobrými mravmi, s morálkou a všeobecnými zásadami správania sa nielen na pracovisku.

Prvostupňový súd tiež správne pri skúmaní intenzity takéhoto porušenia pracovnej disciplíny žalobcu zohľadňoval osobu žalobcu ako zamestnanca s ohľadom na jeho predchádzajúce pôsobenie v spoločnosti žalovaného.

K ďalším odvolacím námietkam je potrebné uviesť, že pracovný pomer listom z XX.XX.XXXX so žalobcom ukončil jeho zamestnávateľ, a to E. M. po predchádzajúcom prejednaní závažného porušenia pracovnej disciplíny žalobcu predstavenstvom družstva, čo vyplynulo z obsahu okamžitého skončenia pracovného pomeru ( č.l. 3). List zo dňa XX.XX.XXXX je nepochybne podpísaný predsedom družstva žalovaného (a zároveň predsedom predstavenstva) a ďalším členom predstavenstva, čo správne zistil aj súd prvého stupňa. Podľa výpisu z obchodného registra spoločnosti žalovaného, vložka č. XXXXX/

P , za družstvo koná predseda alebo podpredseda predstavenstva s tým, že keď právny úkon vyžaduje písomnú formu, podpisuje predseda alebo podpredseda a jeden člen predstavenstva spoločne.

Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa nepreukázania predpokladov určených § 74 Zákonníka práce zo strany žalovaného zamestnávateľa, odvolací súd uvádza, že bolo zistené, že členovia kontrolnej komisie družstva žalovaného - Y. Q. a R. Y.- orgán, ktorý zvolila členská schôdza ako zástupcov zamestnancov a členov družstva, boli oboznámení s vytýkanými porušeniami pracovnej disciplíny žalobcom tak zo dňa XX.XX.XXXX a predovšetkým z XX.XX.XXXX, ako aj s navrhovaným postupom žalovaného ukončiť v tejto súvislosti so žalobcom pracovný pomer okamžitým skončením. Uvedené plynie z predloženého listinného dôkazu ( č.l. 19 ) zo dňa XX.XX.XXXX - záznam o konaní žalobcu zo dňa XX.XX.XXXX vo vzťahu k E. F.. Zástupcovia kontrolnej komisie následne boli prítomní na zasadnutí predstavenstva žalovaného dňa XX.XX.XXXX, na ktorom došlo k prejednaniu porušenia pracovnej disciplíny žalobcom a k návrhu ukončiť s ním spomínaným spôsobom pracovný pomer, čo následne bolo zo strany žalovaného realizované listom z XX.XX.XXXX.

Je tiež zrejmé, že súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky dôkazy označené zo strany účastníkov konania a vypořiadal sa s námietkami žalobcu prezentovanými v konaní, preto vzhľadom na uvádzané dôvody odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 O.s.p..

Z dôvodu, že súd prvého stupňa si vymienil rozhodnúť o trovách konania účastníkov postupom podľa § 151 ods. 3 O.s.p., aj o trovách tohto odvolacieho konania bude rozhodnuté postupom podľa § 224 ods. 4 O.s.p..

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.